

ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

«Η «θριαμβευτική» αλλά και καταραμένη «άψις του Τίτου».

ρος Τίτου, ύστερα απ' τις μεγάλες κι' αιματηρότατες νίκες του και σφαγές έναντιόν του έθνους των Έβραίων.

«Η Ρωμαϊκή Σύγκλητος λοιπόν, έχτισε αυτήν την άψίδα προς τιμήν του Τίτου. Έπειδή όμως ο αυτοκράτωρ αυτός υπήρξε ο πιο μισητός άνθρωπος του κόσμου, για τους Έβραίους, οι άρχιερείς του έθνους αϊτίο καταράστηκαν κάθε όμοθρησκό των, ο όποιος θα περνούσε κάτω από την άψίδα την τόσο τιμητική για τον καταστροφέα του έθνους των.

Έτσι, αν και πέρασαν από τότε δυο χιλιάδες χρόνια, και αν και σώζεται ακόμα η άψις αυτή στη Ρώμη, πο τ ε και κ α ν έ ν σ ε s Έβραϊός, ως σήμερα, δέν θέλησε να περάσει από κάτω της.

***

Ίδου τώρα κι' ένα χαριτόβρυτο ζευγάρι νεονύμφων. Τόν γαμβρό δέν σάς τόν παρουσιάζουμε, γιατί είνε ήδη παληός γνώριμος όλων μας:

Είνε ο αϊωνόβιος... Ζάρο-Άγας!

Στά 1927, ο περίφημος αυτός Τούρκος έσχατόγηρος και σέ ηλικία εκατόν πενήντα τριών χρόνων πειά, παντρεύτηκε μιá αρκετά νόστιμη κι' αρκετά νεαρή χανούμισσα! Σημειώστε ακόμα, ότι κατά τό μακρότατο αυτό διάστημα της ζωής του, ο Ζάρο-Άγας έχει χηρέψει δέκα φορές ως τώρα. Είνε δέ πατέρας εικοσιεφτά τέκνων, εκ των οποίων τά περισσότερα κοντεύουν να φθάσουν στην ηλικία των... εκατό χρόνων, ένω μερικά άλλα πέθαναν ήδη άκόμη πιο ηλικιωμένα!

Ο Ζάρο-Άγας πέθανε πρό όλίγου καιρού. Υπήρξε ένας από τούς λιγοστούς και σπανιωτάτους θνητούς όλόκληρης της ύφης, ο όποιος έφθασε και πέρασε την ηλικία των εκατόν πενήντα πέντε (αριθ. 155) χρόνων. Ο πρσεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας Μουσταφά Κεμάλ (Κεμάλ Άτατούρκ, όπως μετωνομάστηκε τώρα τελευταία) θεωρούσε υποχρέωσί του να δέχεται — μιá φορά τόν χρόνο — σέ ιδιαίτερη εγκάρδια άκρόασι τόν Ζάρο-Άγá, φορτώνοντάς τον με πολύτιμα δώρα κάθε φορά.

Δυό μήνες μετά τόν τελευταίο αυτόν γάμον του, ο Ζάρο-Άγας πήρε ως δώρο ένα άνετο σπιτάκι απ' τόν διοικητή της Κωνσταντινουπόλεως. Επίσης ο νομάρχης — κατά διαταγήν της κυβερνήσεως — τόν είχε διορίσει επίτιμο, αλλά κι' έμμισθο, αρχιθυρωρό της νομαρχίας Κωνσταντινουπόλεως.

***

Σάς παρουσιάζουμε τώρα τόν... «διαρκώς όρθιο» φακίρη Κάλι - Ναίηλ, της πόλεως Καλκούττας. Έχει θέσει ως πρόγραμμα κύριο της ζωής του, ο άλλόκοτος αυτός φακίρης, να ζήσει και να πεθάνη... όρθιος! Στέκεται πάντα, στη

Σήμερα, αγαπητοί αναγνώσται, σάς παρουσιάζουμε αυτήν τη «θριαμβευτική άψιδα», την όποία βλέπετε στη σχετική εικόνα μας. Μπορείτε θαυμάσια να περάσετε κάτω απ' την άψίδα αυτή, αρκεί μονάχα να μην είσθε... Έβραϊός!

Ναί. Η «θριαμβευτική άψις του Τίτου», όπως ονομάζεται, βρίσκεται στη Ρώμη. Χτίστηκε στά 70 μετά Χριστόν, προς τιμήν του Ρωμαίου αυτοκράτο-

στάσι πού τόν βλέπετε, σ' ένα σταυροδρόμι μακρυνής συνοικίας της πόλεως, νύχτα και ημέρα. Έχει συνηθίσει πειά στην κούρασι, δείχνει εξαιρετική άντοχή στο άφαντιστο αυτό μαρτύριο, και — για να ανακουφίζεται κάπως — άκουμπάει τά χέρια του σ' ένα μετέωρο σανίδι: Έτσι, άκουμπισμένος και δεμενός συγχρόνως από ένα στύλο με σκονί, μπορεί και «ξεκλέβει» όλίγων ώρων άνακουφιστικό ύπνο κατά τη νύχτα!

Τό μαρτύριό του αυτό διαρκεί ήδη επί ένδεκα χρόνια συνεχία τώρα...

***

Νά κι' άλλος ένας ακόμα άγριωπός και γαμπώνυχος... φακίρης!

Ανήκει στη θρησκευτική αίρεσι των «Ούρδαμπαχού». Ζή στην πόλι Μυσόρη των Ίνδιών και είνε περίφημος διά τό έξής θασσανιστικό κι'... άπερίγραπτο επίσης κατόρθωμά του: Επί είκοσι χρόνια τώρα διαρκώς κρατάει και τά δυό του χέρια σηκωμένα άπάνω απ' τό κεφάλι του, χωρίς να τά χαμηλώνη ποτέ!

Η στάσις των φακίρων «Ούρδαμπαχού» έχει συμβολική σημασία: Με τά άνωψωμένα διαρκώς προς τόν ούρανó χέρια των έμκαλοούνται τη χάρι και τη συγγνώμη του παναγάθου Θεού ύπέρ των άλλων άσεβών κι' άπίστων συνανθρώπων των.

***

Στη Σουηδία ύπάρχει μιá γραφική πολίχνη, η όποία ονομάζεται... «Ά»!

Και στην Ουαλλία της Άγγλιας ύπάρχει ένα μικρό χωριό, κατοικούμενο άποκλειστικά από άνθρακωρύχους, τό όποίο ονομάζεται... άπλούστατα:

«Λανφάιαρπουλλγκάυγκυλγερνσθυδρομπαυλγερντισυλαγκογκόχ» !!

«Ημαρτον, Θεέ μου, αλλά άσφαλώς οι Άγγλοι, μερικές φορές, δέν έχουν τόν όμοίο τους, ούτε σ' αυτήν άκόμη την Άμερική...»

***

Ο Ρέμπ Φρόμμερ, κτηματίας της πόλεως Τσορκώφ της Πολωνίας, πέθανε στά 1928, άφου επί τριάντα δλόκληρα χρόνια συνέχεια δέν έβγαλε ούτε λέξι απ' τό στόμα του!!

Γιατί αυτή η πρωτοφανής, για άνθρωπο, και θεληματική επίσης «μουσκαμάρα» του;... Ποιά η άφορμή της; Η άφορμή υπήρξε συγκινητική: Στά 1898, ο Φρόμμερ παντρεύτηκε μιá θελκτικωτάτη νέα, ύστερα από ένα σφοδρό κι' άμοιβαίο έρωτικό αίσθημα. Παράφορος χαρακτήρ ο νεόνυμφος, μάλλωσε στά γερά με την αγαπημένη σύζυγό του, λίγες ημέρες μετά τόν γάμο τους, και για άσήμαντη έντελώς αίτία.

Άπάνω στόν θυμό του όμως, έβρισε την σύζυγό του τόσο σκληρά και τόσο χυδαία, ώστε εκείνη, άπαρηγόρητη κι' άπογοητευμένη άρρώστησε βαρεία απ' τόν καύμό της και πέθανε σέ λίγες ημέρες! Κεραυνόπληκτος για τη συμφορά του ο Φρόμμερ, ώρκίστηκε να μην ξαναβγάλη πειά λέξι απ' τό στόμα του, όσο θα ζούσε. Έζησε τριάντα χρόνια μετά τη θλιβερή αυτή χηρεία του, και τήρησε πιστά κι' άπαράβατα τόν τρομερό όρκο του. Όταν δέ πέθανε πρό όχτώ έτών στά 1928, όλες η γερμανικές και η πολωνικές έφημερίδες αφιέρωσαν μακρότατα άρθρα.

Ο φακίρης Κάλι Ναίηλ.

Ο φακίρης της αίρέσεως «Ούρδαμπαχού»

Ο Ζάρο-Άγας και η τελευταία σύζυγός του.